

Beklemede

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Mayıs 2015

Yalınç varsayımlar mı aslanan
Hüzün ve üzüncü iken tek getirisi.
Yaftalanmış sevginin nazarında yüksünlük
Ve ılık gözyaşı
Beklemede kıyısında
Gelip gitmeler kadar
Kırılgan devinimi
Hissedilen o sıkılgan rayici
İken mizacın.

Hanidir diri kalan tek yanı
Ve emsalsiz bir acı.
Teferruatı izahatsız
Kanıksandığı kadar
Ne virgülü ne noktası.
Meskeni belki de evenin
Ömrün bitimi son kaçış.

Kıyısında imgelerin,
Adı sanı olmayan suretler nöbette,
Çeyrek kala çıldırmaya.
Karanlık bir tünelden pür nakıl dökülürken
İnsan zerrecikleri.
O eşref-i mahlukat ki
En muhteşem eseri Tanrı'nın
Nefsine kul köle iken bilemedi,
Tahmin dahi edemedi sonunu
Hiç ölmeyecekmişcesine.

Tahayyül dahi edemezken geleceği
Yakıp yıktı ortalığı
O sefil düzenin tek tanığı.
Adı insan, yaratıcısı Rahman.
Nice ünvan,
Yere göğe sığdıramadığı...

Yorgun bazen süzgün
Gülünç sadece biçilen payına
Dişleri yontulmuş kırık bir tarak
Acımasız, fazlasıyla durağan
Ve yeknesak.
Ertelesen de görüp göreceğın son durak
Hatta iğneden ipliğē
Sahip olsan da en kıymetli ganimete.
Söz mü kalır geride
Belki üç beş hatırat
Unutma ki beden hibeli
O mutlak nihayete.